

Arrest

nr. 143 469 van 16 april 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 20 januari 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 22 december 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 februari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 maart 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat P. ROELS verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché S. CEURVELTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De in de aanhef vermelde beslissing vormt de bestreden beslissing.

Ze is gemotiveerd als volgt:

“Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980

betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten

Artikel 7, alinea 1:

■ 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

Artikel 74/14 :

■ artikel 74/14 §3,1°: er bestaat een risico op onderduiken

*De betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum.
Betrokkene heeft geen officiële verblijfplaats in België*

2. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 7, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) moet de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding in bepaalde gevallen, namelijk in de situaties voorzien in artikel 7, eerste lid, 1°, 2°, 5°, 11° of 12° van de Vreemdelingenwet, een bevel om het grondgebied te verlaten afgeven. Het woord “moet” geeft aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris over een gebonden bevoegdheid beschikt om het bevel af te leveren. Het in casu bestreden bevel om het grondgebied te verlaten werd gegeven op grond van artikel 7, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster betwist niet dat zij zich in de vastgestelde situatie bevindt, namelijk dat zij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van de Vreemdelingenwet vereiste documenten.

Gelet op de hierboven beschreven gebonden bevoegdheid, vermag de gemachtigde van de staatssecretaris – na een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing – niets anders dan, na te hebben vastgesteld dat verzoekster nog steeds in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van de Vreemdelingenwet vereiste documenten, opnieuw een bevel om het grondgebied te verlaten af te geven. Verzoekster heeft dan ook geen belang bij de vernietiging van het bevel om het grondgebied te verlaten, nu dit haar geen voordeel kan opleveren.

De door verzoekster aangevoerde schending van de formele motiveringsplicht, neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de overige aangehaalde beginselen van behoorlijk bestuur – waaromtrent dan grotendeels voorzien is in een theoretische uiteenzetting – zijn niet van aard afbreuk te kunnen doen aan deze gebonden bevoegdheid. Er wordt geen schending van hogere rechtsnormen aangehaald. De Raad kan nog vaststellen dat waar verzoekster in concreto aanvoert dat geen rekening gehouden werd met een relatie met de Belgische onderdaan S.A.S., deze relatie nergens concreet wordt aangetoond. De Raad ziet net als de verwerende partij niet in waarom verzoekster verwacht dat met deze relatie rekening wordt gehouden, daar waar verzoekster tijdens haar asielinterview afgenomen op 2 juni 2014 verklaarde te verblijven bij S.A.S. waarbij ze expliciet heeft verklaard: *“Ik heb geen relatie met deze man, hij is gewoon de vriend van mijn broer.”*

Voor zover verzoekster met haar mededeling dat ze wel degelijk een officiële verblijfplaats heeft in België, opkomt tegen het feit dat het bevel om het grondgebied te verlaten geen termijn bevat om hieraan gevolg te geven, dient de Raad op te merken dat verzoekster ook daar geen belang bij heeft, aangezien de maximumtermijn die zij kon krijgen om het grondgebied te verlaten, namelijk dertig dagen, heden al lang verstreken is. Ter terechtzitting gedraagt de verzoekende partij zich op dit punt naar de wijsheid van de Raad, wat geen afbreuk doet aan voorgaande vaststelling.

Het beroep is onontvankelijk. De exceptie van de verwerende partij, die in haar nota opwerpt dat het beroep onontvankelijk is wegens haar gebonden bevoegdheid, is in de aangegeven mate gegrond.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien april tweeduizend vijftien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA